

lem de egentlige Anlægsudgifter og Udgifterne til Anskaffelse af Materiel samt andre Udgifter af lignende Beskaffenhed, saaledes at Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af Midlerne ved Laan i alt Fald kun kom til at angaa de egentlige Anlægsudgifter, medens man altid skulde holde paa, at Udgifterne til Anskaffelse af Materiel og desl. skulde gaa paa Finansloven. Jeg har saaledes nærmest mig et Skridt hen imod den Stilling, som jo navnlig indtages af det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Nygdal) som net ikke vil vide af Laan at sige til Jærnbaneanlæg. I øvrigt mener jeg, at man kan opstille en Regel i saa Henseende, som man vil, saa ville altsigeoel, naar det kommer til Stykket, de konkrete Forhold, som ere til Stede paa det Tidspunkt, da vedkommende Anlæg beslattes, blive afgørende for, om man skal tage Laan eller lade det hele gaa paa Finansloven. I Overensstemmelse med mine Hovedbetragtninger vil jeg finde det rigtigt, at man her lod Udgifterne til det egentlige Dobbeltspor gaa paa Laan, medens de øvrige Udgifter skulde paa Finansloven. Jeg slutter mig altsaa ganske til den Stilling, som det ærede Mindretal, det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds, indtager. Jeg kan ikke se rettere, end at Anlægget af et Dobbeltspor er en saa gennemgribende Foranstaltning, en saa gennemgribende Forandring af det en Gang tilvejebragte Banelegeme, at det, om det end ikke er korrekt, at dette kan betegnes som et nyt Anlæg, dog i hvert Fald ganske maa stilles ved Siden af et nyt Anlæg. Jeg vil altsaa ogsaa anbefale det høje Ting at slutte sig til Mindretallets Forslag her. Men i øvrigt skal jeg ikke undlade at tilføje, at naar man skal til at drøfte Fler-tallets Forslag, og man da navnlig ser hen til de konkrete Forhold, der kunne foreligge, og saaledes vil spørge om, hvorvidt Finanslovens Balance er i Stand til at taale en Udgift som denne, der vil følge af, at Fler-tallets Forslag vedtages, ja, saa vil jeg ikke fragaa, at det mener jeg, at Finansloven meget vel kan gøre. Jeg tror ikke, at der vil være noget i Vejen for det i Aar, og ikke heller tror jeg, at der er noget i Vejen for, at man til næste Aar kan belaste Finanslovens § 27 med de Udgifter, der ville følge af, at Fler-tallets Forslag vedtages. Vi have jo paa Budgettet i Aar meget store Tilskud til Jærnbannerne paa § 27, omkring 5 Millioner Kr., der vil til næste Aar komme mindst 2½ Million, nemlig den sidste Halvdel af, hvad der i Virkeligheden i Aar er bevilget til Anskaffelse af Materiel, omkring 5 Millioner Kr. Om der vil komme mere ekstraordinært til Jærnbannerne til næste

Aar, kan jeg ikke udtale mig om i Djebliffet, noget vil der selvfølgelig altid blive, om det vil blive store Ting, ved jeg ikke, men derimod er det ganske sikkert, at man i de nærmeste Aar vil komme til ekstraordinære Udgifter paa Vandbygningssvæsenets Omraade, hvor man jo i en længere Arrække ikke har haft større Udgifter. Jeg tror, at der her forestaar Udgifter, som man ikke kan vise fra sig, og de staa i nær Forbindelse med Jærnbaneanlægene, der fortære under Indenrigsministeren, og det er derfor, jeg fremdrager det her. Men selv med disse Udgifter tror jeg ikke, at der er noget i Vejen for at kunne tage Anlægsomkostningerne her op paa Finansloven.

Naar jeg har udtalt, at jeg kan slutte mig til de af Fler-tallet stillede Endringsforslag, er derunder selvfølgelig ogsaa indbefattet Underendringsforslaget til Endringsforslaget under Nr. 3. Jeg erklærer mig enig i, at dette i Virkeligheden ikke er noget Realitetsforslag, men kun en formel Endring i Forslaget.

Jeg har saa tilbage at gøre nogle Bemærkninger til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lynn), der her i denne Sal jærlig repræsenterer Sagkundstaben, og jeg maa da sige, at det ikke er saa let at gøre Sagkundstaben tilpas. Det ærede Medlem har jo altid haft sin Opmærksomhed med stor Kærlighed henvendt paa Banerne og har ogsaa i sine Tanter været forud for adskillige andre her i Rigsdagen, og derfor var han allerede tidligt inde paa Nødvendigheden af, at der maatte anlægges Dobbeltspor fra Roskilde til Korsør; det var i Samlingen 1891—92, at det ærede Medlem, der den Gang, som han sagde, udvægte en Storkritik af Bandedriften, udtalte følgende, som jeg beder den højtærede Formand om at tillade mig at oplæse: „Jeg vilde have anset det for rigtigt, ja for det eneste rigtige, skal jeg i Parentes indskyde, at den ærede Minister i Stedet for at forelægge Lovforslag om andre Udvidelser paa Jærnbaneområdet havde forelagt og gjort de yderste Anstregelser for at gennemføre Forslag om Anlæg af Dobbeltspor fra Roskilde til Korsør. Det er ikke stet, men jeg tror, at det i en ganske anden Grad vilde have hjulpet til en sparsommelig og heldig Drift og til Udvi-ling af hele vort Jærnbanevæsen, end Forslag, han har forelagt endogaa i denne Samling.“ Naar nu det ærede Medlem ikke havde indtaget en ganske anden Stilling, saa vilde jeg have begyndt med at takke ham, fordi jeg tror nok, man kan sige, at han har bidraget sit til at bringe Spørgsmaalet om Dobbeltsporet frem for Rigsdagen, men jeg